

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztályozás

389.35

Szerző:

Cím:

Sirnak a kereskedők a fényüzési adó miatt

Forrás:

Magyarország

Hely

Idő

"1920"

Személy

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Sirnak a kereskedők a fényüzési adó miatt

Budapest, november 12.

(A Magyarország tudósítójától.) December hó 1-én lép életbe a fényüzési adókötelezettség, mely szerint minden fényüzési cikket a vételár tíz százalékaival adóztatnak meg.

A bonyolult rendelet tárgyában munkatársunk Beszélgetést folytatott néhány előkelő belvárosi cég tulajdonosával.

Marion Alajos

Váci-utcai diszműáru kereskedő, a Kereskedelmi és Iparkamara alelnöke ezeket mondotta:

— A végrehajtási rendeletet megtanultam és — nem tudom! Nem ismerem ki magamat. Mi lesz azokkal a kereskedőkkel, akik még csak ezután ismerkednek meg ezzel a renDELETEL? Majdnem minden üzletben árulnak fényüzési adó alá eső cikkeket. Ilyen cikk: a sétatálca, ha kétszáz koronánál drágább, az esernyő ha ezer koronánál magasabb a vételára. Itt vannak a porcellán- és üveggereskedések. A rendelet szerint a legkisebb kis virágváza is luxuscikk. Képek, tűkörkeretek, ha kétszáz koronánál drágábbak. A rendelet megkívánja, hogy az egyes cégek tartoznak leltározni az adó alá eső cikkeket. Az én üzletemről már nem is beszélék, de tessék elképzelni **Kertész Tódor** áruházát, millió apró kis játékaival, a **Párisi Nagy Áruház** rengeteg raktárállományát. Ezeket leltározni kell. Most. Karácsony előtt, amikor délután öt órakor zárni kell, öt óra után nem szabad világitani a helyiségeket s a rendes üzleti idő arra sem elég, hogy a normális üzletmenetet lebonyolíthassuk. Ujra átszámolni a raktárt, betanítani teljesen újból a személyzetet! ... És mindezt e hó végéig... Képtelenség...

Nem várok sok időt a rendeletről. Akinek pénze van luxuscikk vásárlására, az be-

hozhatja Bécsből, Prágából úgy, akár Tenesvárról, ahol nem kell külön adót is fizetnie. Az államnak sem lesz meg a remélt haszna. Minden üzletben árulnak luxuscikkeket, minden üzletet állandóan ellenőrizni kell. Óriási apparátus kell ehhez és maga az adminisztráció olyan hatalmas összegeket emészt fel, melyek nem állhatnak arányban a jövedelemmel.

Pick Adolf

régiségkereskedő nem tulajdonít nagy fontosságot a rendeletnek:

— Luxusadó? Nem fontos. A vevő tíz perccel többet fog fizetni, ez az egész. De ez nem is újdonság ami üzletágunknál. Az Ernst-muzeum aukcióján minden megvásárolt tárgy után külön tíz százalékot kell a vevőnek fizetni. És fizeti. Szó nélkül, szívesen...

Bachruch A.

ékszerész-cég egyik tulajdonosa: **Zipper ur.** nincs megelégedve a renDELETEL. A következőket mondta:

— Az az érzésem, hogy a tisztességes ékszerkereskedők, akik rendszeren vezetik könyveiket, s minimális haszonra dolgoznak, nagyon erősen fognak károsodni. Különbséget kell tennünk ugyanis az „ékszerkereskedők” között. Mi, akik itt állunk nyílt üzlettel és azok, akik az árut a mellénysebkben raktározzák el és a nyilvános ellenőrzés alól teljesen kivonva magukat, zugkereskedést folytatnak. Nem szabad, nem is lehet ezeknek tevékenységét lekicsinyelni.

Az ékköveknél mi verhetetlenek vagyunk, mert itt a bizalom kérdése elsőrangú fontosságú, s bizonyos, hogy briliánsot, gyöngyöt, ha ez nálunk drágább is, nem igen fog a közönség a zugárusnál vásárolni. De ezüstöt és aranyat már annál inkább. Tíz százalék különbség igen nagy. Száz ezer koronánál tízezer korona. Sok. Hogyan vehetjük föl a versenyt?

Az inventár készítését nálunk egyaránt nem tudom elképzelni. Állandó raktárunk alig van. Minden órában változik az állomány. Hogyan oldható meg ez a kérdés? Kivel? Mikor? Nem tudom megérteni és semmiképp sem tudom helyeselni a rendeletet a mai formájában.

Mangold Béla Kolos

szerint az adó a kereskedőre nézve nem jelent terhet. A vevő tíz százalékkal többet fizet. Ellenben a rendelet pontos végrehajtása, úgy ahogyan a rendelet azt megkívánja, elképzelhetetlen. Most, amikor a kereskedő a tulajdonképpeni évi üzletét, a karácsonyi üzletét bonyolítja le, s a rendelkezésére álló idő oly rövid, hogy a rendes menetet se tudja biztosítani, minden alkalmazzottat oda kellene állítani az állandóan változó inventárok készítésére és a rendelethez megkívánt úrlapok kitöltésére.

És ézenfelül a rendelet olyan zavaros, hogy mindaddig, míg az illető szakegyesületek tagjaikkal nem ismertetik a rendeletet, szakszerűen fel nem világosítják a kereskedőket teendőikről, — úgy, mint azt eddig is minden esetben tették — addig ezt a rendeletet nem is szabadna végrehajtani.

A rendelet, Mangold szerint, most és úgy, ahogyan előttünk fekszik, keresztülviheletlen!

Íme a hozzáértők nyilatkozatai. Abban úgy szólván mindannyian egyetértének, hogy az új adó anyagi terhét kizárólag a vásárló viseli. Vigasztal határozottan rossz, legalább is annyira, amennyire a kereskedők szerint nem jó maga a rendelet sem.